

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 1-5311 — HENDERSON 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):
For One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev) 5.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.00

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev) 6.00
For Three Months—(Za tri mesece) 3.50
Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

Naša kampanja

Progresivne Slovenke Amerike otvarjamo s prvim majem obširno kampanjo za pridobivanje novih članic. Ni to kampanja, tekmo katere naj bi šle naše članice in silile žene in dekleta v naše vrste. Je to zgolj doba, ko hočemo v naši javnosti pojasniti naše delo, ko hočemo poudariti in naglasiti posebno krepko in glasno, da ni vseeno kam me žene in dekleta spadamo.

Ne, ni vseeno, če pripadamo k organizaciji, ki miselno in moralno ni sproščena, k organizaciji, kjer je polno protislovij, kjer verujejo na eni strani v totalitarizem, na drugi pa hočejo šteti za moderne. Misli so starokopitne, ideje zastarele, vodstvo absolutistično, besede pa ohlapne, medene in vabljuje. Ne, ni vseeno, če smo članice, kjer ljudje, ki so na vodstvu oportunistično sedijo na plotu, kadar jim brat in sestra bijeta boj za obstanek, boj za življenje ali smrt.

Slovenka, ki ima srce na pravem mestu, vidi skozi tak oportunistem, vidi da to ni pravilno, zdravo, niti pošteno in išče svoje mesto med sestrami, ki si dejansko prizadevajo biti to, kar morajo biti, če hočejo imeti čisto vest in zadovoljno srce.

Pri Progresivnih Slovenkah nismo perfektne, nismo brez napak, vendar je naša šestnajstletna zgodovina dokaz, da smo faktično, če upoštevamo naše sorazmerno malo število, dosegle in ustvarile med nami več dela, ki kaj šteje za boljše bodočnost, kot številčno mnogo večja skupina.

Ravno v tej zvezi se nam poraja misel izražena v zadnjem Adamičevem Trends & Tides.—Amerika in Rusija sta dva velikan, dve veliki sili, vendar se zna zgoditi, da bo enkrat v bodočih dneh ravno mala Jugoslavija na sredi med njima tista, ki bo prepričala njiju smrtonosni spoprijem.—Male stvari, majhni narodi, majhne organizacije so bolj prožne, bolj dostopne za uravnoveščen razvoj, dočim so velike živali, velike države, velike organizacije res velike in občudovane od nekaterih vsled njih velikosti, toda niso nikoli toliko žlahtne, mične in predvsem prožne. So nerodne in zelo neokretne, zabite in omejene, da je z njimi težko kaj narediti. V tem nam lahko tudi služi za primero biblijska zgodba o Golijatu in Davidu. Eden velik kot gora, a drugi majhen!

Sploh so pa nositelji resničnega človeškega napredka bili vedno majhni, neznatni ljudje za časa njih življenja in so postali veliki šele po njih smrti. O veliki večini najboljših in najplemenitejših možeh in ženah pa sploh ni nikjer nič pisanega. So bili pač preskromni in prepošteni, da bi želeli biti ovekovečeni. Do danes je bilo pač še kar bolj tako, da se ponarejene in izumetničene stvari bolj svetijo in bolj mičejo.—To pa ne ovira napredka, ker glavno je povsod jedro! In narava in razvoj imata svoj zakon, da čim staro trohni in gnije, se pojavi nova kal, novo seme, iz katerega požene zopet nova energija, novo življenje. Naj torej iz te nove Jugoslavije, za katero smo po svojih močeh Progresivne storile svoje najboljšo, vzklje nekaj velikega in trajnega, ne konec, temveč—zibelka življenja—naj bo.—Nosilka sprave med vzhodom in zapadom!

V tem duhu torej otvarjamo našo člansko kampanjo v upanju, da se nam pridružite vse tiste, ki gojite v srcu to veliko željo.

Progresivne Slovenke se zahvaljujemo

Cleveland, Ohio. — V nedeljo, 26. februarja, 1950, smo Progresivne Slovenke Amerike praznovali 16-letnico obstanka organizacije. Pravzaprav bi imele praznovati 15-letnico še preteklo leto, toda radi nepredvidenih zadržkov se je naša slavnostna prireditev zavlekla v toliko, da se je vršila šele letos.

Po temeljitim proučevanju raznih iger se je naš Progresivni odsek zedinil za uprizoritev Ferd. Kozakove "Vide Grantove", drame v štirih dejanjih, ki je bila tokrat prvič igrana v Ameriki. Naša režiserka, Vida Shiffrer je napravila clevelandске igralce obstoječih dramskih in pejskih društev, da so nam vzajemno podali in odigrali to dramo. Da je vse tako sijajno

(Dalje na 3. strani)

URADNA PRILOGA PROGRESIVNIH SLOVENK

Naš Progresivni čebelnjak

Poročila o delu, načrtih in uspehih naših krožkov

(Vsi prispevki morajo biti v uradu urednice Mrs. Mary Ivanusch, R.F.D. 1, Chardon, Ohio najkasneje do 15. v mesecu.)

Prva pošiljka muzikalij že na potu

Cleveland-Collinwood, Ohio. — Danes imam razveseljivo poročilo, da smo odposlale prvo pošiljko muzikalij v domovino in sicer 86 orgljic, prvi, drugi, tretji in četrti glas, 3 držaje orgljic, 12 garnitur strun za violine, 6 garnitur za čelo, 11 skale (smole za loke) 6 garnitur žime za vijolinске loke, 3 garniture za čelo; dalje 40 štrn volne za pletenje po 4 unče vsaka in nekaj not za učenje orgljic.

Kadar bodo prejeli to pošiljko in nam odgovorili, da so vse prejeli, jim bomo poslale še nadaljnje stvari, kar bodo prosili in potrebovali. Na rokah imamo namreč še nekaj denarja, za kar pa se imamo zahvaliti Joe Dovanu in Vlado Malečkarju. Onadva sta nama izposlovala, da smo dobile orgljice ne 10 ali 20 odstotkov ceneje, temveč za polovico ceno. Krožek št. 1 vama izreka v imenu slepe mladine iskreno zahvalo!

Ker je sezona koncertov in drugih priredb skoro zaključena, se čutim dolžno v imenu krožka zahvaliti se vsem, ki so nam na kakršenkoli način pomagali do dobrih uspehov. 30. oktobra 1949 smo imele skupno prireditev z dram. dr. "Anton Verovšek", pejskim zborom "Jadran" in Mlad. pev. zborom, s katero smo obhajale 15-letnico obstoja Progresivnih Slovenk Amerike in delile prebete v korist novih kulis za oder SDD

(Dalje na 3. strani)

Dar \$125 za nov Dom

Euclid, Ohio. — Ker je bila naša zadnja sejo dobro obiskana, smo jo kar hitro skončale. Navdušene članice so se tudi hitro prijavile, da bodo pomagale pri otvoritvi našega novega društvenega Doma na Recher Ave. Odločile smo se pa tudi darovati iz blagajne \$25 za nabavo oderske zavese, na dan otvoritve pa \$100 s srčno željo, da bi novi dom napredoval in služil kot pravo bratsko kulturno središče za nas vse — mlade in stare!

Na seji je bila srečna Mary Lusin. Dobila je en par lepo obkvačanih prevlak za vzglavne blazine. Naša članica, Jennie Remec pa je podarila krožku št. 3 štiri obkvačane žepne robce in ročno delano prijemajo za vroče lonce. Prav lepa hvala, Mrs. Remec!

Bolna je naša članica Jennie Premro, 1043 E. 70 St. Padla je tako nesrečno, da si je zlomila roko. Da bi hitro okrevala in prišla zopet med nas na sejo!

Kakor veste, se prične s prvim majem velika kampanja za pridobitev novih članic. Trajala bo do 1. avgusta. Torej članice, potrudite se prav vse do zadnje in pridobite čim večje število novih sotrudnic. Veliko je še naših žen, ki bodo pristopile, samo opomniti in malo podpreti jih je treba! Zato pa vse na delo!

Živele Progresivne Slovenke in pozdravljene!

Vera Potochnik, Poročevalka.

Smrt je posegla v našo sredo

Strabane, Pa. — Z globoko žalostjo naznanjam, da je kr. št. 16 P.S. v naši naselbini izgubil prvo članico, Mary Pogoreltz, katera je zatisnila svoje blage oči 12. aprila.

Bila je tihega značaja in močno priljubljena med nami. Sej se je udeleževala stoprocentno, zato jo bomo težko pogrešale. Žalostnih src smo jo spremile k zadnjemu počitku v velikem številu dne 14. aprila. — Počivaj mirno, snivaj sladko! — Naj ti bo lahka ameriška gruda! — Prizadeti družini izrekamo naše globoko sožalje!

Mary Nagode, za kr. št. 16 Strabane, Pa.

Frances Stark in Tončka Urbanz, zastopnici v Clevelandu

Chicago, Ill. — Kr. št. 9 — Dasiravno smo našo zelo dobro obiskano sejo radi predavanja v naglici zaključile, smo napravile več koristnih sklepov. Tajnico Frances Stark smo izvolile za zastopnico majske konference P. S. A., ki bo 7. maja v Clevelandu, O. Tončka Urbanz bo pa naša delegatinja na konvenciji SANS-a v dnevi 27. in 28. maja, tudi v Clevelandu.

Zmalim darilom smo se spomnile žena gospodinskega oddelka novega SND v Detroitu. Gotovo bodo potrebovale veliko kuhinjske opreme, še posebno, ker se bo tam vršila meseca avgusta konvencija SNPJ.

Pridobile smo dve novi članici — Annie Volk in Josephine Burrus. Razmotrivale smo tudi o kampanji in kako bi pridobile čim več novih članic.

Preds. prosvetnega oddelka, Dorothy Sodnik je poročala, da bo Mlad. krožek št. 26 SNPJ primeren program za majsko sejo v počast manicam. Tudi za junijsko sejo se že nekaj pripravlja.

Vesele smo bile tudi poročila Annie Benigerjeve, da bo kuhinjska knjiga kmalu urejena ter da bo imenitna!

Po seji je zastopnica od "Cancer Society" predavala o raku in sicer, kako se ga obvarovati. Mike Vrhovnik, ml. direktor SNPJ je pa kazal slike.

Snov iste je slučaj mlade žene, ki je bila vsa v skrbeh, češ, da ima raka, a je šla pravčasno k zdravniku, nakar se je rešila vseh skrbi in bolezn.

Ker bodo gostovali naši "TRIJE VAŠKI SVETNIKI"

Progresivnih Slovenkah v La Salle, Ill. dne 21. maja v proslavo dveletnice krožka št. 15

bi rade, da bi se prijaviло toliko članic, njih prijateljev in znancev, da bi napolnile dva avtobusa. Vožnja bi bila samo \$1.75 na oboje strani, ako bomo imele pa samo en bus, bo stalo nekaj več.

Peljali se bomo skozi "Starved Rock Park", kraj je lep in si ga bomo lahko vsaj površno ogledali. Priglasite se pri tajnici, Frances Stark, 4350 N. Leavitt St., Chicago, Ill., ali pa pokličite Irving 8-4682. Pokličete pa lahko tudi mene, Lawndale 1-2110.

Končno želim, da se nas zbere obilno število na konferenci v Clevelandu, ker tako zborovanje je za nas zelo potrebno. Le škoda, da nismo pričele z njimi vsaj pred dvajsetimi leti.

Pozdravljene Progresivne Slovenke širom Amerike, ter na svidenje!

Frances Vider.

SONČNI KOTIČEK

Sem in tja dobim kako kartico iz počitnic naših prijateljev — zdaj iz sončne Californije, zdaj iz Floride. Zadnjih par let se je več naših delavcev podalo na oddih v gorke kraje. Je torej vendar prišel čas, ko si lahko tudi naš delavec privošči kaj boljšega. Morda posnemamo Jugoslavijo?

Tudi jaz sem jo mislila odrediti, toda preprečila mi je bolezen v družini. Oh, morda drugo zimo!

Tam po Samsuli se sprehajajo sledeči naši prijatelji — Mrs. Završnik, Mrs. Potočnik, Mrs. Kapel, Mrs. S. Slejko, Mr. Ahey pa v Californiji. Vsi so zelo zadovoljni. Pišejo, da tam sončni žarki niso le na papirju (kot n. pr. nad tem kotičkom), pač pa jim resnično obsevajo in grejejo cel život. Mrs. Završnik se zdravi in sonči že par mesecev. Pravi, da se je že vsa opekla. — Le pazi, Marži, da ne prideš domov črne polti! Če ne te možiček še poznal ne bo več in te bo zapodil na sosednjo cesto! Eh? —

Članice iz Chicago so mi pisale, naj ne zapustim tega le kotička in da komaj čakajo, kdaj dobijo Enako! Oh ne, sedaj ga pa že ne zapustim, ko vidim in slišim, koliko ljudi ga čita. Še tisti "kostruni", ki prepovedujejo naše čtivo, češ, da je "grešno", ga prav pazljivo čitajo. Kakšna čast! — No, pa — Ali za vas ni greh?

O, več dobrih cerkvenih ljudi je med našimi dobrimi prijatelji! Kadar pridemo skupaj, se prav lepo pogovarjamo o vsakovrstnih stvareh, ne da bi žalili eden drugega prepričani. Sicer jim pa jaz vedno povem in oni tudi vedo, da imam jaz vero v

srcu in sicer dobro vero: ne kradi, ne ubijaj, ne laži, ljubi svojega bližnjega, nage obelice, lačne nasiti, itd. — Oh, če bi jaz imela tiste dolarčke, in sem jih že darovala ubogim, in za koristne ustanove, bi si lahko privoščila marsikak luksuz! Isto je res o naših članicah na splošno.

H koncu se pa najlepše zahvalim vsem, ki čitate, kar pride na svetlo pod tem le kotičkom — tudi tistim, katere sončni žarki v oči bodoje!

Zdravo!

Eva Coff.

Da, drage članice, na svetu nas je v glavnem dvoje vrste ljudi — na eni strani bistveno iskreni, na drugi pa pretekani in predvsem praktični. Prvi spadata k organizacijam, cerkvam ali kamorkoli, kar je popularno, iz resničnega prepričanja ali vere, drugi pa zavestno ali pod zavestno iz egoističnih ali sebičnih namenov. Obojih najdemo povsod nekaj.

Mogoče vas bo zanimalo še šati par tozadevnih resničnih anekdot, ki potrjujejo našo domnevo. V naši metropoli je živel dolgo vrsto let jako veren, vzoren ter obenem narodno čuteč mož. Bil je eden naših starejših naseljencev ter je vse svoje otroke dobro vzgojil. Vsi so dobili višješolsko izobrazbo v dobi, ko to že ni bilo tako splošno, kot danes. Slučaj je nanesel, da vsa se srečala večkrat, bodisi na omnibusu ali na poulični in tako kramljala skozi vsa pot. Meni je prav ugažalo, ker je bil mož originalen in šegav ter je vedno zadel v živo.

(Dalje na 4. strani)

V spomin blagi Slovenki

Tik pred velikonočnimi prazniki se je za vedno poslovila od nas obče poznana in spoštovana napredna Slovenka in članica naše organizacije, krožka št. 1, Mary Peterlin, rojena Jelovšek, stara 64 let, doma iz Sodražice, Slovenija. Vest o njeni smrti nas je pretresla, kajti s pokojnim soprogom Louisom, ki je preminil lansko leto, sta bila oba naprednega mišljenja ter se aktivno udeleževala pri akciji ameriških Slovencev za ustanovitev jugoslovanske republike po prvi svetovni vojni.

Pokojna je posebno rada prihajala na dramske in druge napredne kulturne priredbe in to vzlic oddaljenosti. Izza povratka iz domovine, kamor sta odšla po prvi vojni, a jima ni ugajala kraljeva Jugoslavija, sta namreč skozi več let vodila farmo v Geneva, Ohio. Kadarkoli smo se srečale ob priliki igre ali koncerta, je vedno izrazila željo, kako rada bi se udeleževala pri naši organizaciji Progresivnih Slovenk.

Ko pa sta se pred časom z možem preselila zopet nazaj v Cleveland, je res takoj pristopila h krožku št. 1 v Collinwoodu. Tekom kampanje za nabavo muzikalij slepi mladini je bila že na bolniški postelji, toda poslala je dar \$10 in priložila lepo pismo.

Njena resnična dobrotljivost in predanost progresivnim in človekoljubnim načelom pa je prišla na dan čimboli po njeni smrti in njeni oporoki. Poleg tega, da se je spomnila svojih tukajšnjih sorodnikov, je določila lep delež imetja sinu pokojnega moža, ki živi v žabnici, Jugoslavija, katerega ni sicer nikdar videla, a je skozi leta skrbela zanj kakor lastna mati. Dalje je pri zupščini sestri, ki živi v Sodražici določila, da naj bi v slučaju smrti sestre in otrok šel denar tamkajšnji šoli, če bi pa tam ne bilo iste, pa šoli v bližnji okolici.

Spomnila se je tudi naše organizacije Progresivnih Slovenk z velikodušnim darom in zapustila \$100 krožku št. 1 v Collinwoodu, čigar članica je bila in krožku št. 2 na St. Clairju, kjer je imela mnogo starih prijateljic, istotako \$100, z željo, da podarimo denar za bolnico oziroma dom slepih v Ljubljani in za izobraževalne namene v Sloveniji—torej za knjižno kampanjo.

Prihodnji mesec maj, ko otvarjamo našo kampanjo je obenem tudi mesec posvečen materam. Pokojni sestri Peterlin ni bilo dano okusiti sreče materinstva—toda po našem skromnem mnenju nam je v svojem življenju in sedaj v smrti dala vzgled prave čuteče žene in matere. Posvetimo torej to našo kampanjo svetlemu spominu te naše vrle napredne Slovenke, ki je tako globoko pojmla delo naše organizacije.

Saj le kadar bo čut žen in mater razvit do popolnosti in nesebičnosti pokojnice—tedaj bomo imele resničen vzrok praznovati in se veseliti praznika materinstva—lepega meseca maja!

Po 22 letih na obisku v rojstni 'domovini'

Milan Medvešek

40

V Beogradu smo srečali skupino primorskih Slovencev iz Gorice in okolice, katera je še vedno pod Italijo. Tudi ta skupina je prišla pogledat novo Jugoslavijo. Na čelu skupine je bil dr. Mrmolja, zaveden Slovenec, kateri se bori še nadalje, da bi tudi ostali del Primorske prišel pod Jugoslavijo. Resen, preprost in izobražen mož!

Na dan prvega decembra sem postopal po beograjskih ulicah in opazoval ljudi. Potrebnoval sem cigarete in stopil v trafiko, pred katero pa je bila dolga vrsta. Nekdo je na glas zmerjal, češ, ali je zopet ta dolgi rep! "Kdaj bo že konec teh repov!" Postavil sem se v "rep" in kmalu prišel na vrsto. V trafiki je bil invalid brez ene roke. Občudoval sem ga, kajti ljudem je stregel z največjo ameriško hitrostjo! Z največjo spretnostjo je dajal cigarete in izmenjaval denar. Sam pri sebi sem mislil, če bi v Jugoslaviji imeli mnogo takih mož z ameriško spretnostjo, potem bi dosegli še mnogo več uspehov.

Tisti dan je bil določen za obisk pri predsedniku planske komisije Borisu Kidriču. Pripravljen sem bil, da je Kidrič že stokrat pozabil, da je Kuhlja, Divjaka in mene povabil v svoj privatni dom na kosilo, zato sem se lepo preinil na avtobus in se odpeljal k bratu na Dedinje.

V Beogradu je velikanski promet, vozil pa premalo. Vendar pa je vozil najbrže dvakrat ali pa trikrat več kot v predvojnem Beogradu, toda na drugi strani kipi življenje v tem mestu z veliko večjo silo kot nekdanj, saj je beograjsko prebivalstvo zelo naraslo.

K sreči sem se prirnil v avtobus, mnogi pa so ostali zunaj in morali počakati prihodnjega avtobusa. V smislu prometnih določb sme v avtobus samo gotovo število potnikov. Avtobus je bil izredno natrpan, ljudje so nas silili naprej. Konduktor je kričal nad njimi, da ni več prostora in da se naj umaknejo, da zapre vrata. Končno so se umaknili, toda ne vsi. Neki bradat mož je še naprej silil notri in kričal: "Vi ste največji birokrat! Birokrati so krivi vsega slabega! Takih birokratov ni nikjer kot v Beogradu!" Konduktoru se je končno le posrečilo, da je zaprl vrata, razjarjeni mož pa je ostal zunaj. Ubogemu sprevodniku je bilo kar vroče, kajti razjarjeni mož ga je močno obdelal z "birokratom", dasiravno je bil pri vsej stvari popolnoma nedolžen.

Avtobus, natlačen kot sardine v konzervi, je težko pihal po bulvaru navkreber proti Dedinjam. Nekajkrat sem mi-

slil, da se bo ustavil. Bil sem poprejšnji nekajkrat na Dedinjah, toda prvič z avtobusom, in tako sem prežgodaj izstopil. Bil sem na bulvaru maršala Tita in iskal ulico, kjer živi moj brat. Vedel sem, da sem nekje v bližini, a se nisem mogel orientirati. Ni preostajalo kot da sem pričel spraševati po ulici Mihajla Avramovića. Toda srečaval sem same vojake, oni pa so delali kot da me ne razumejo, kaj sem jih vprašal oziroma, da ne vedo, kje je ulica. Potem sem srečal nekega poročnika in vprašal njega. Na drugi strani je bil neki kapetan in poročnik je dejal, naj njega vprašam. Prišel je kapetan preko ulice in vprašal, kaj želim. Povedal sem mu, da iščem ulico Mihajla Avramovića. To pokazalo ni dovolj za moža in vprašal je, h komu grem. Bil sem že nejevoljen in skoraj jezno sem dejal, da grem k bratu. Takoj je bilo vse v redu. Častnik je celo vedel, da sem Amerikanec in peljal me je naravnost do hiše, kjer stanuje moj brat. Prav ko me je pripeljal do hiše, je Dolfi prikorakal z druge ulice, ko se je baš vračal s službe. Kapetan je strumno salutiral in odšel, mene pa je bilo malo sram, ker me je oficir pripeljal prav do hiše, dasiravno sem bil tam še nekajkrat poprej.

Iz vse te previdnosti od strani vojaštva, sem sklepal, da imajo naročeno, naj bodo previdni pred tujci, kajti v tisti bližini živijo maršal Tito, Kardelj, Kidrič in drugi visoki jugoslovanski voditelji.

Dolfitova žena Gizela je hitro pripravljala kosilo, medtem ko sta moja nečakinja in nečak, mali Jurček in Marjetka, skakala po kolenih strica-Amerikanca. Kmalu nato je zazvonil telefon.

Boris Kidrič ni pozabil na svojo obljubo oziroma povabilo. Sporočili so mi, da bo prišel po mene avtomobil od potniške agencije Putnik, ker Kuhlja, Divjaka in mene pričakuje Kidrič ob dveh.

Čakal sem avtomobila, kateri pa je prišel precej pozno, kajti voznik ni mogel najti ulice Mihajla Avramovića. Končno pa jo je le našel. V avtomobilu sta bila Divjak in Kuhlja. Napotili oziroma odpeljali smo se na stanovanje Borisa Kidriča, katero je prav blizu ulice Mihajla Avramovića, kjer sem bil jaz, toda voznik ga ni mogel najti. Mož je bil nervozen in je pričel spraševati, kjer stanuje minister Kidrič. Končno smo le našli pravo hišo. Tja smo dospeli nad pol ure prepozno, vendar pa ni ne minister in ne njegova žena pokazala najmanjše nevolje.

(Dalje prihodnjič)

SONČNI KOTICEK

(Nadaljevanje z 2. strani)

Bil je pravi tip stare slovenske korenine. Njegov obraz me je nekam spominjal na pesnika Gregorčiča. Bilo je baš v tistih dneh, ko se je vodila huda kampanja proti našemu naprednemu časopisu v metropoli. Pogovor je nanesel tudi na to. Pa mi je dejal enkrat: "Veš, jaz sem naročen na 'Enakopravnost' vsa ta leta, odkar izhaja. Pa so zadnjič gospod iz prižnice povedali, da je ne smemo več čitati. Ko sem jih pa pred kratkim srečal sem jih pa podražil: 'Veste, gospod, vi ste nam prepovedali brati Enakoprav-

nost. Pa ne vem, če bo kaj! Veste, jaz sem že star, vi ste pa še mladi. Jaz vidim in vem marsikaj, kar vi še ne morete. Ste še premradi! In če jo berete lahko vi, ki še nimate mojihkušenj in razsodnosti, jo bom ja lahko jaz, ki sem se v mlinu naučil ločiti zrno od plev. — No in gospod niso nič rekli. Pa kaj so hoteli? Ali jim mar nisem povedal prav? Malo so se po silil nasmejati in obrnili pogovor v drugo smer."

Ta naš ameriški Slovenec me pa tudi živo spominja na nekega kmeta v moravski dolini, o katerem so mi moji starši često pripovedovali. Kot je običaj, imajo kmetje pred Veliko nočjo takozvano izprasevanje. Tako je bil med temi kmeti tudi go-

tovi Matevž, ki je vedno iztesel iz rokava kaj originalnega. Stari kaplan po imenu Ignacij, ki, mimogrede povedano, ni hotel igrati klerikalne politike in bil vsled tega do starosti le kaplan, dasiravno je imel zlato srce in dal poslednjo kronico iz žepa, če je obiskal revnega bolnika, ga je navadno rad poklical, naj jim kaj pove.

Nekoč mu zopet veli: "No, očka sedaj nam pa še vi kaj povejte iz starega testamenta." Pa se je vzdignil naš Matevž, malo tlesknil z jezikom, se popraskal za ušesom ter pričel: "Vejo, gospod, v starem testamentu je bil Mojzes. Pa je udaril nekoč s palico po skali in pritekla je voda. In spet drugič — udaril je s palico po Rdečem morju in vode so se razgrnile na dvoje,

da je popeljal izraelsko ljudstvo v obljubljeni deželo — danes se pa lahko vsi "farji" zberete skupaj in udrihate z vašimi palicami, pa še ene navadne luže ne prebijate!"

Iz takih in enakih primerov razvidimo, da je naš slovenski narod sicer majhen, toda ima v svoji originalni in šegavi kmečki naturi bogat arsenal modrosti, ki je pravzaprav njegov največji zaklad. Zato ga niso mogli potujčiti v preteklosti in ga ne bodo podjarmili v bodočnosti. Narod Martina Krpana, Desetega brata, Kralja Matjaža, Lepe Vide, itd., je velik, po duši, čeravno majhen po številu! In to je važno, jako važno!

O naši konferenci—sklepi gl. odbora

(Nadaljevanje z 2. strani)
upravičen do ene delegacije. Jaz sem tozadevno že sporočila krožkom in naj torej izvolijo delegatinje in namestnice. SANSova konvencija bo v Clevelandu 27. in 28. maja v Slov. Del. Domu na Waterloo Rd.

Nabavile smo si tudi pet delnic Slov. Del. Doma in bomo imele tudi tam zastopstvo. Istotako že imamo dve delnici novega euclidskega Centra, na tej seji smo pa sklenile kupiti še nadaljne tri, tako da bomo tudi tam zastopane in sodelovale pri teh naših važnih kuturnih srečanjih.

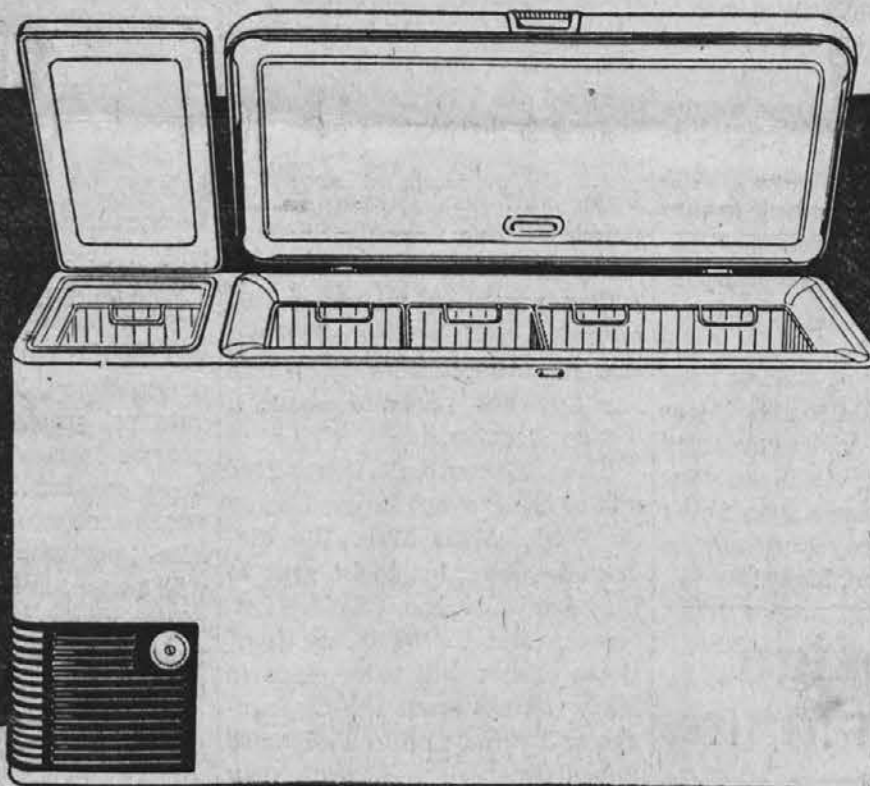
Torej na svidenje na konferenci!

I. M. Josie Zakrajšek, gl. tajnica.

NEW! Coolerator

FREEZ-R-ATOR

Dobra novica za gospodinje, ki si hočejo prihraniti do 30% na njih stroških za hrano!

**DOVOLJ DODATNE
refrigeracije
VLAŽNE MRZLOTE**

Shranite sveža sadja in zelenjavo dokler ne želite porabiti ali zmrzniti. V predalu za sadje z vlažno mrzloti ostane sadje v Freez-R-ator sveže in krhko.

Shladite pijačo—hitro shladite cel zaboj naenkrat, če dobite obiske. To lahko storite v oddelku z vlažno mrzloti—Freez-R-ator Moist-Cold Compartment. Ima mrzloti 40 F. stopinj.

Hrana, ki ostane, ne predstavlja nikakršnega problema za gospodinjo, ki ima Coolerator Freez-R-ator. V njem shranite jedila v prostoru 3 kubičnih čevljev, kjer je zrak kontroliran. Jedila ne izgubijo na okusu in se ne posušijo.

Imate velikega purana ali drugo zmrznjeno meso za odvajanje? Ta ledenica z oddelkom z vlažno mrzloti to napravi z kontrolirano temperaturo, da se ohrani ves okus in slast.

**Čudovita dvojno-delujoča
"Freezer ledenica"**

za sveža in zmrznjena jedila

Konečno je tu pripomoček v eni enoti, ki je perfektna metoda za ohranitev vseh vrst jedil v njih naradni obliki. To je čudovit nov Coolerator Freez-R-ator. Ima refrigeracijske prostornine 3 kubičnih čevljev . . . in 15½ kubičnih čevljev prostora za shranitev zmrznjenih jedil. Vse to je v kabinetu 18½ kubičnih čevljev, ki je izredno kompakten. Pa stane samo nekaj centov na dan za vzdržavo! Oglejte si ga še danes. Eno si zapomnite—ta predmet vam ne dela stroškov—ker se sam izplačuje s prihranki, ki jih imate na hrani. Izplača se vam imeti nov Coolerator Freez-R-ator.

**VELIK
"Family Size"
FREEZER
DRŽI NAD
500 FUNTOV**

To je lahak način za varčnost. Kupite večjo zalogo hrane, ko so cene nizke . . . nakupite za celi teden . . . kupite polovico govedine naenkrat in drugo hrano v večji količini. Prav lahko je shraniti vse to v prostornem Coolerator Freez-R-ator, ki ima 15½ kubičnih čevljev prostora za zmrznjenje. S tem si prihranite na času in do 30% na stroških za jedila . . . obede si lahko pripravite veliko vnaprej. Ta Cooler-R-ator ima štiri priročne košare, avtomatično razsvetljava, poleg veliko drugih ugodnosti.

**S COOLERATORJEM
dobite protekcijo na
2 načina**

Jamstvo za \$200 Food Warranty zavaruje vsebinsko oddelka za zmrznjenje pred pokvaro vsled mehanične hibe. Mehanično delo tega aparata je na najvišji točki in ni treba nikdar namazati z oljem. Vzdržava stane le par centov na dan. Oglejte si ta izbrani aparat za zmrznjenje in shranitev jedil Coolerator Freez-R-ator še danes!

Podprite predsednika Trumana

Volite za

**HENRY M.
BUSCH
ZA SENATORJA Z. D.**

Demokratska glasovnica
2. maja

Držite najemnine doli! Večje starostne penzije, enakopravne prilike do dela za vse, preklicajte Taft-Hartley zakon, dobite več hiš z nizko najemnino.

X HENRY M. BUSCH

Mož, ki lahko premaga Tafta

AN ELECTRIC FOOD FREEZER PAYS FOR ITSELF

**PERME'S
HOME EQUIPMENT SALES CO.**

720 East 152nd Street -- ULster 1-2525
Frank C. Perme, Prop.